

عنوان مقاله:

بررسی خودشیفتگی و پایش خود با توجه به متغیر های جنسیت، سن و تحصیلات

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی فناوری های نوین در تعلیم و تربیت، روانشناسی و مشاوره ایران (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

غلام رضا غضنفری - کارشناس ارشد روانشناسی، گروه روانشناسی بالینی و عمومی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه علامه طباطبائی تهران، ایران

زهره رافعی - استادیار روانشناسی، گروه روانشناسی بالینی و عمومی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه علامه طباطبائی تهران، ایران.

پریوش نصرت پور - استادیار ریاضی، گروه ریاضی، دانشکده ریاضی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ایلام، ایران.

خلاصه مقاله:

خودشیفتگی اختلالی است که بر روابط بین فردی تاثیر عمده دارد. هدف از پژوهش حاضر بررسی و مقایسه رابطه پایش خود و خودشیفتگی در ارتباط با سن، جنسیت و تحصیلات بوده است. جامعه آماری دانشجویان دانشگاه علامه طباطبائی تهران و نمونه شامل دانشجویان در تمام مقاطع بود. ابزار پژوهش شامل مقیاس فرم کوتاه خودشیفتگی شرمین و مقیاس پایش خود اسنایدر بودند. روش تجزیه و تحلیل با استفاده از نرم افزار SPSS انجام شد. نتایج نشان داد بین پایش خود، تحصیلات و جنسیت رابطه معنادار و معکوسی برقرار بوده و بین خودشیفتگی، سن و تحصیلات رابطه معکوس و معناداری وجود دارد.

کلمات کلیدی:

خودشیفتگی، پایش خود، سن، تحصیلات، جنسیت.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1524302>

